

اصطلاحات لهجه کازرونی

از کتاب «الطب الشبان»

اثر منظم الشعراء

شاعری از مردم کازرون که بمنظمه الشهرا نامبردار است کتابی مانند کتاب نصاب الصیان معروف برداخته است که نسخه آن در دست آقای متوجه مظفریان میباشد. این کتاب که نصاب الشیان نام دارد در اصطلاحات محلی کازرون است و از این جهت که اصطلاحات لهجه مزبور بدینویسه گردآوری شده است قابل استفاده میباشد. اینک شعری از آقا مظفریان فرستاده است بهای میرسانیم اما با تأسف و تذکر این نکته که چون ضبط اصطلاحات در لهجه محلی مشخص نبود ناچار بدون ضبط بچاپ رسید.

ای پار گلمدار من ای غیرت بهشت

وی از بهار روی تو سبز سبز کوه و دشت

مفهول و فاعلات مقایل و فناهات

خیز و شو بیخر مصارع تو سر گذشت

داروغه گزمهدان و مگزمه - نزاع جز

دان فرد فرد تاک بیریک خاکروبه ، رشت

دان کفه کپه تیه بود قطره ، لیه حب

کپه بقول خورده شده پاک دان پدشت

چاچول پر دروغ و دلو باز حقه باز

پایی مفتن است و پشمیان و غبن پشت

گندو گپو است دوختن و پسته و صله است

تو فیر دان تفاوت و تبدیل دان آلت

کرنش تملق آمه او راست حوصله

مورچه دان کرنج و چشیدن بندوق، چشت

گندان زدن بچیز کلاج و پلاج بوس

دان خیر مقدم آغر و پژمرده است نشت

بیهوده را تو پوج و چرند و چفتک دان

مراوا مراد و شیب نشیب و غلیظ مشت

تال است تارموی و فروبردن است نق

مقاصی است شتوی حیرانی است هشت